

Maribor, 10. maja,

Iz lausannnske konference.

V torek okrog 11. ure so našli v gozd
Kraljevac pri Cmorku, na potu od re
zervoara na Donje Prekrižje v Zagrebu
dvoje trupel; obe ste imeli vse znake, d
je bil izvršen na njih umor. Dozdajni
preiskava je ugotovila: 39letni kroja
Slavko Kanajet, ki se je bavil z na
kupovanjem in preprodajo srebrnaga do
narja, je imel dogovorjeno, da se sestan

Te naše vrstice naj velja jo kot prva dobrodošlica slavnemu »Stankoviču«, hkratu pa kot apel našemu občinstvu: Sprejмимо brate z bratskim vabljenjem!

Maribor, 11. maja 1923.

m Ogenj. Danes opoldne krog pol 11 ure je nastal v hiši na Ruški cesti št. 11 ogenj. Stolni čuvaj je dal znamenje požara, nakar je gasilno društvo odrinilo na lice mesta. Pri Janku se je zvršilo.

m Kavarža v mestnem parku. Vsak dan pri lepem vremenu do 24. ure zvečer koncert. Domače pecivo in sladoled.

Palčki in vile
vabijo 13. maja 1923 ob 15. uri v Narodno gledališče!

vablje 13. maja 1923 ob 15. uri v Narodno gledališče!

Repertoire:

— Ob 20. uri Zvesti tovariš, izv.

Palčki v Narodnem gledališču. V nedeljo dne 13. tm. ob 15. uri uprizori dekliška osn. šola v Studencih pri Mariboru v Narodnem gledališču v Mariboru v prid šol. knjižnici krasno spevoigro »V kraljestvu palčkov« s spremljevanjem orkestra želez. godbe »Drava« pod vodstvom kapelnika g. Skačaja. Vsebinsko izredno ljubko zasnovana trodejanka popelje tja v temen gozd, kjer kraljujejo med bleskom zlata in biserov lepoto palčki in kjer rajajo in plešejo ob luninem svitu vile, ki trosijo rože veselja in čisto krepost v srca žalostnih in zapuščenih. Mala Anica zgubi v gozdu mamico, palčki jo pripeljajo v svoje kraljestvo in si jo zberejo za kraljico. Obetajo ji vse, da jo zadovole. Anici pa ni mar bleska zlata niti biserov jasnih, le po zlati mamici se ji toži. Zaman je ves njihov trud, da ji tudi to priskrbe. S krasno pesmico o zlati mamici tolažijo vile Anico, z ljubko uspavanko uspavajo palčke med tem pa odpeljejo Anico k mamici, a v njeno zlato posteljico položijo porcelanasto punčko. Ob turobnih zvokih žalne koračnice sprovedejo palčki svojo mrtvo kraljico — porcelanasto punčko — v stekleno rakev na vzevišen prostor, kjer jo bo gledal žalosten kralj noč in dan. Vmes je vpletenih dokaj ljubkih zbornih spevov kakor tudi zanimivih samospbevov z res izredno lepo instrumentacijo, vile pa plešejo in rajajo in sprelevajo težke misli v radost nebeško. Pri bajnih lučnih efektihi, slikoviti sceneriji in bogati opremljeni bo igra sigurno učinkovala, pričarala naši mladini urice neizkaljenega veselja v kraljestvu palčkov in vil, o katerih tako radi sanja ter zapustila v njenih srehi globok in trajen utis. Nastop ljudskošolskih mladenk v tako obsežni spevoigri s spremljevanjem orkestra je za Maribor vsekakor noviteta, ki je stala mnogo denarnih žrtev in izrednega truda, zato je pač želiti, da je naša mladina in vsi njeni ljubitelji posetijo.

o Prvi pežizlet sokolskega društva v Mariboru se vrši v nedeljo, 13. tm. v prijazno Selnico ob Dravi. Pot vodi mimo Limbuša ob Dravi do Bistrice in z brodom čez Dravo po levem bregu Drave v Selnico, kjer je pri br. Mesariču kratak odpočitek. Iz Selnice odhod v Ruše in povratek z večernim vlakom v Maribor.

Maribor, 7. maja.

Žalosten slučaj z Dravskega polja.

Dne 17. dec. se je vračalo več fantov iz Sv. Lovrenca na Dr. p. po neki razpravi v Ptuj domov. Med potjo so obiskali več gostiln in izpili precejšnje množine vina. Na poti od Hajdine proti Sv. Lovrencu je prišlo med bratoma Rudolfom in Matevžem Frankom na eni in Francem Kozodercem na drugi strani do prepira in malega pretepa, v katerem je bil Kozoderc lahko telesno poškodovan. Anton Krajnc je hotel priti Kozodercu na pomoč. Oba Franka sta letala za njim. Dohitevši ga, je udaril Rudolf Frank Krajnce parkrat s svojo palico po hrbtu, glavi in roki. V tem trenutku pa seže Krajnc v žep, pograbi nož, udari ž njim Matevža Franka na ustnico, takoj nato zamahne proti Rudolfu in ga zaboje v laket desne roke, nakar odhiti naprej. Matevž Frank, ki je zapazil, da je brat težko ranjen in močno krvavi, je tekel v razburjenosti k Sv. Lovrencu na pomoč. V tem času so naložili nezavestnega Rudolfa Franka na mimovozeči avto in ga odpeljali v Ptuj v bolnico, kjer je vsled izkrvavljenja žile odvodnice umrl. Kranjc, ki svoje dejanje prizna, se zagovarja s silobranom. Pravi, da je Rudolfa Franka zato zabodel z nožem, da se ubrani nadaljnjih njegovih udarcev s palico. Prekoračil pa je na vsak način meje pravične obrambe, ker se je branil proti pokojnemu, ki ga je napadel le z navadno palico, z nožem. Sodišče ga je obsodilo radi pregreška zoper varnost življenja na 6 mesecev strogega zapor.

g Produktna borza v Novem Sadu, dne 9. maja. (Cene v Din. za 100 kg.) pšenica 445, žito 370, ječmen 300, oves 290, koruza 250, fižol beli 495, moka »0« 685, otrobi pšenični 155. Tendence neizpremenjena.

g Mariborsko sejmsko poročilo z dne 9. maja: Prignalo se je: 9 konjev, 7 bikov, 115 volov, 377 krav, 5 telet, skupaj 513 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste v din. za 1 kg žive teže: debeli voli 15—16, poldebili voli 13—14.75, plemenski voli 11.75—13.75, biki za klanje 10.75—13.50, klavne krave debele 12.50—13, plemenske krave 10.50—12.25, krave za klobasarje 7.50—10, molzne krave 9.50—11.75, breje krave 9.50—11.75, mlada živina 10—14.25; mesne cene: volovsko meso I. vrste 25, II. 24, meso od bikov, krav, telic 22.50, telečje meso I. 25, II. 24, svinjsko meso sveže 35—40.

g Podpiranje industrije pri nas in na Čechoslovaskem. Pri nas se opravičuje odrekovanje kreditov delniškim družbam in industrijskim podjetjem pri Narodni banki navadno s tem, češ, tudi drugod taka podjetja ne dobivajo kreditov. Da temu ni tako in da so krediti, ki jih daje Narodna banka, samo majhna kapljica v morju, se vidi iz tega, da n. pr. češko-slovaške delniške družbe in to samo domače, katerih je 955 s skupnim kapitalom 4744 milijonov kron, uživajo nad 30% kredita pri češki Narodni banki. Tam se industrija res podpira in to drugače, kakor pa pri nas. Če hočemo Čehe v vseh drugih rečeh posnemati, zakaj jih tudi v tem ne posnemamo?

g. Prost uvoz sladkorja v Italijo. Z
vladnim odlokom je bila ukinjena v Ita-
liji carina na uvoz sladkorja, ki je sedaj
popolnoma prost izvozne carine.

§ Mestni kino. »Goreča njiva« drama
častihlepnega človeka v 6 činih z pre-
krasno Lio de Putti v glavni vlogi se
predvaja v petek, soboto, nedeljo in pon-
deljek.

§ Trgovski gremij mariborske okoli-
ce vabi vse člane na letni redni občni
zbor, kateri se vrši dne 13. maja tl. ob
12. uri v gostilni Kramberger v Krčevini.
Za točnost se prosi. — Načelstvo

12. maja ob 8. uri zvečer pri Gambrinu drugi nastop. Predstava velikanskih moči. Predprodaja vstopnic pri Zlati Brišnik, Höfer, trgovina z muzikalijami in Ivo Sušnik, Slovenska ulica števil. 15

Železni kralj „LIST“

Mihel Zevaco:

Markiza Pompadour.

Zgodovinski roman. — Poslovenila Rosandra.

(Dalje.)

(87)

Ali med vrline de Bernisa se je pač lahko prištevalo potrpežljivost.

In res je opazoval potrpežljivo, kakor lovec na preži.

Slednjič je pa njegova vztrajnost vendar zmagala. — Gotovo je bilo, da če on ni videl ničesar, ga je pač nekdo opazil v notranjosti hiše. — kajti mahoma se je odprlo okno v prvem nadstropju, kakor da se hoče prezračiti sobo. — Suzana se je prikazala v okvirju okna. — ali pokazala ni, da je opazila de Bernisa.

Ta je pa hitro stopil par korakov naprej ter jo pozdravil z zdravo roko, ji poslal poljub. — Navidezno ranjeno roko je nosil še vedno obvezano. —

Suzana se je glasno nasmejala pa zaloputnila okno. —

Ali — videla je bila de Bernisa, — opazila obvezano roko, in čeprav ni bila preobčutljiva, jo je vendar pretreslo. Mogoče je tudi de Bernis upal na ramo, ker obvezana roka je pač zmeraj nekaj mikavnega za ženske, za ta dražestna milosrčna bitja, ki pa slednjič vendarle govorijo in mislijo na rane in so vse srečne ob pripovedovanju krvavih bojov. To je bilo namreč de Bernisovo mnenje.

Ko je torej de Bernis poslal svoj poljub, je začel hoditi z nesrečnim izrazom v obrazu okoli vhoda. —

»Smola tudi s to deklico! — Pošljem ji poljub, kateri bi očaral celo gospo de Rohan, a ona se mi smeje v obraz. — Ali mi mogoče ni toliko naklonjena, kakor sem si domišljeval?«

Prišel je večer, tema je legla na drevesa, pod katerimi je hodil de Bernis. — Mraz je postalo še bolj, — precej mo-

čen veter je stresel suhe gole veje. —

De Bernis je trepetal od mraza. — Se enkrat je pogledal žalostno hišo in polglasno mislil:

»Jutri bom vrgel mal listič v trdnjavo. — Za danes naj zadostuje, — prišel sem v dotiko z nasprotnikom.«

In hotel je oditi. — A v tem hipu so se odprla vrata in hitro se zopet zaprla, ko je urno stopila na prosto v temen plašč zavita ženska. — Vendar se pač ni zadostno skrila obraza, da jo je de Bernis takoj spoznal. — Bila je namreč Suzana. —

Ona je šla svojo pot, češ, kakor da ne vidi de Bernisa, ki je stal oddaljen kake tri korake. —

De Bernis se ji je tedaj približal ter jo pozdravil s istim udanostnim poklonom, kakor če bi pozdravljal gospo de Rohan samo. —

»Nikoli ne bom dovolil, da bi se tako dražestna gospica podala sama ponoči na prosto, — brez kavalirja.«

Suzana je prestrašeno vzkliknila:

»Ah, kako sem se vstrašila, gospod!«

»Kako, ali sem res imel nesrečo, da sem prestrašil najbolj zalo devo, kar jih poznam, — za katero bi dal srce in kri, lepo, dražestno Suzano?«

»Gospod, vi me poznate?« — je vzkliknila zopet Suzana z dovršenim presenečenjem. —

»Ah, brezsrčna, — je vzdihnil vroče in ravno tako dobro igrano, — de Bernis. — Ali še morete tako govoriti, ko vendar veste, kako sem vam vdan, kako vas ljubim, ko ste me videli vzdihovati od ljubezni!«

»Pri moji veri, gospod, — je smejoč se odvrnila Suzana, — in ni se lagala, — povedati vam moram, da tega res še nisem videla!«

Bilo je le res, da je ona rada pogledovala za de Bernisom, — a de Bernis je bil ostal brezbržen. —

»Za Boga vendar, — je vzkliknil pesnik, — kako je vendar mogoče, da

ne bi bili opazili tega... — Ali — združujem vas v tem mrazu, — oprostite mi in blagovolite se nasloniti na mojo roko, prosim vas! — Kakor sem rekel, želim biti vaš kavalir, le prosim vas, da mi poveste, kam ste namenjeni.«

»Jako prijazni ste, gospod, — je odgovorila Suzana in se poklonila. —

»Grem po... rokavice za gospo.«

De Bernis se je zdrzil. — Prodajalnice od rokavic v Versaillesu sploh ni bilo, ker je bilo to le mala vas, oziroma grad z malo ulicami in hišami. —

Torej je Suzana lagala. —

»Rokavice?« — je vzkliknil, — ah — ne tega ne dovolim, da se izpostavljate vetru in mrazu za tako malenkost. — Pri-

nesem vam jih jaz celo škaflijo. —

Suzana je pomislila za hip. —

»Ali je res?« — je potem vprašala. —

»Častna beseda, — dvorne dame mi

dostikrat naročijo kaj takega.«

Suzana se je čutila ponosno, da jo primerja z dvornimi damam. —

»Torej, — je nadaljeval de Bernis resno, — prinesel vam jih bom jedno škaflijo.«

»Kedaj?«

Se danes zvečer, draga Suzana, ako mi poveste, lepa Suzana, kje vam jih lahko izročim.«

»Tukaj.«

»Tukaj? — Ah — mi mislite kaj takega, toliko reči vam imam za povedati, in pomislite tudi, da sem ranjen, in da mi lahko nočni zrak škoduje.«

»Moj Bog, to je res! — Ali poslušajte gospod de Bernis!«

»Ah, — se je začudil, — vi me poznate po imenu?«

Suzana se je kazala vsa zmedena vsled svoje budalosti, in zopet je lahno kriknila. —

»Ali mi obljubite, da boste oprezni, tih in pazljiv?«

»Oprezen, kakor kaka dekla, — pazljiv kakor slepec in tih, kakor mutec, kajti zaljubljeni so mutasti in slepi,

kadar ne morejo občudovati, oboževati svoje izvoljenke, peti ji slavo, pevati.«

»Tedad, — mu je odvrnila Suzana, — pridite danes zvečer ob desetih k malim vrticam pri vrtnem zidu.«

In s temi besedami je izginila brzo- noga kakor prava mala mačica. —

De Bernisa je prevzela njegova lah- ka zmaga in mrmral je sam s seboj:

»Skoraj bi mi bilo bolj ljubše, ako bi se bila bolj vstavljala. — Tu se nekaj kuha. — Da le ne bi bila Suzana bolj panetna, kakor sem si predstavljala.«

Ko je premišljeval tako, kar je kazalo njegovo veliko opreznost, — pa tudi malo poznanje ženskega srca sploh in posebno še onega službenih duhov, — se je de Bernis oddaljil — a precej vznemirjen. —

»Bomo videli, — je še končno zamrmral. —

Proti deveti uri zvečer se je pazljivo oblekel. — skril v obleki pištolo in pa močno bodalo, in tako se je pripravil na boj podal na sestanek. —

Ob desetih je potkal na vrtna vrtica. —

Takoj so se ista tudi odprla. —

Suzana se je prikazala na pragu, a prstom na ustnicah mu je poveljevala molk, prišla ga za roko in ko je hitro zaprla vratica, ga je povedla do stekle- nih vrat salona v pritličju. —

Ko sta vstopila je skrbno zadržala vna okna in vžgala luč. —

»Vsi že spijo v hiši, — je omenila, — ali le mal ropot bi zadostoval, da se tu di gospa iz svojega lahkega spanja zbudi. — Govoriva tedaj tiho. — Ali ste mi prinesli rokavice?«

»Rokavice?« — je dejal de Bernis. — Or ni niti več mislil na pretvezo od rokavic. —

»Pri moji veri, pozabil sem jih. — Mislim sem edinole na vaš.«

»Ah, gospod, karana bom, mogoče se spodenal.«

(Dalje prihodnjik)

BERSON

GUMENE PETE IN GUMENE POTPLATE

ceneje in trajnije so kakor usnene!
Najbolje varstvo proti vlagi i mrazu!

Išče se provizijski potnik za štajersko za kremo „Lebin“. Reflektira se le na prvovrstno moč. „Lebin“, kem. tvornica. Rogoza-Heče. 912 3-3

V podnajem se oddajo dve me- blovane sobe v bližini par- ka. Koroševa ulica 7. Selan. 929

Mizarski valenec se sprejme. Vrbanova ul. 26. 934

Pletarica se takoj sprejme. Oman, Šolska ul. 4. 931 2-1

Za birmance! Veliko izbiri gotovih oblek po nizki ceni! priporoč. J. Vezjak, konfek- cija, Vetrinjska ul. 17. 909

Mala oznanila.

V službo se sprejme v večji tovarni za takoj:

1. Izučenega strojnika (izučena strojnega ključav- ničarja) za parni stroj (brzo tekač — Schnellläufer), samca, kateri je zanesljiv, trezen in zna izvršiti manjša popravila sam.

2. perfektno strojeopisko, ki zna dobro tudi nemško ste- nografijo in je verzirana iz- vrstno v pisarniški stroki in- dustrije.

3. Treznega in zanesljivega šoferja za osebni avto, samca, ki se razume zelo dobro tudi na manjša popravila sam.

Ponudbam je priložiti pre- pise sprave in v pisarnih ponudbah navesti natančno doseganje službovanja. Isto- tako zahtevke glede plača. Službe so trajne in plača po preizkušnji dobra. Ponudbe je vnositi pod „Industrija 777“, Maribor, poštno-škatla glavna pošta. 899

Šivalni stroj, divan in več po- hišna na prodaj. Rotevski trg 8/L nad. 935

Cement, opeko, slamo, seno, oves, koruzo, krumpir, drva, premog vedno pri Andreju Oset, Maribor, Aleksandrova c. 57. Telefon 88. 930 20-1

Stanovanjska hiša s štirimi sobami, oralom zemlje, lepim stavbenim prostorom, 20 mi- nut od Glavnega trga se takoj proda. Cena 270.000 K. Kupec se lahko takoj vidi. Studenci, Zrinskega ul. št. 1. 927 2-1

Proda se hiša blizu državne meje, sposobna za vsakega obrtnika ali upokojenca. Na- tančnejša pojasnila daje Franc Dobaj, trgovec pri Sv. Jurju na Pesnici, pošta Zg. Sv. Kun- gota. 936 3-1

Pokrovček s štirimi vložnimi brijači k damski uri se je v četrtki med 1/1-1 ure opol- dne v Grajski-Slovenski ulici izgubil. Naslov pove uprava „Tabara“. 932 2-1

Proda se pisalni stroj „Rofa“. Kje pove uprava. 915 4 3

Izjava.

Podpisani izjavljam, da ne bom plačeval dolgov, ki bi jih pod katerokoli pretvezo na- pravljali moj sin Alojzij v moje ime. Vseled tega svarim vsako- gar, dajati kaj mojemu omenje- nemu sinu v moje ime. 937

Anton Ošlak
trgovec v Ponikvi ob juž. želez.

Modra galica in žveplo

dospelo. — Prodaja se pri

Tonejc & Rozman, Maribor
Aleksandrova cesta 35.

Naznanjamo žalostno vest, da je izdihnil danes po kratki mučni bolezni svojo blago dušo ugledni in splošno spoštovani tovariš, kmetijski strokovnjak in učitelj, gospod

ing. agr. Drago Švigelj

suplent na državni srednji kmetijski šoli in strokovni učitelj na državni vinarski in sadjarski šoli, rez. po- ručnik i. t. d. i. t. d.

Prevoz zemeljskih ostankov preminulega iz hiše žalosti, Ciril-Metodova ulica št. 22, na glavni kolodvor v Mariboru in potem v Ljubljano se vrši v soboto, dne 12. maja 1923 ob 9. uri predpoldne.

Blag mu spomin!

Maribor, dne 10. maja 1923.

Direkcija

Držav. srednje kmetijske šole

In ravnateljstvo

Drž. vinar. in sadjar. šole v Mariboru.

Važno za restavracije, menage in izkuhovalnice! 938

Mozgove kosti

prekuhan, kupi vedno in plača najboljo ceno:

„Gumbarna“, Slov. Bistrica.

Jelkove ali smrekove hlode

18-20 cm debele, popolnoma suhe, brez skorje, v dol- gosti 45, 90 in 135 cm i. t. d. kupuje na vagone

„Gradivo“, trg. društvo Zagreb

3-1 Bogočičeva ul. 3. Telefon 5-55. 928